

ฤ จะสิ้นปะการัง

ระชิตา โชติธรรมรัตน์ และ อริยา เอี่ยมเผ่าจินดา

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสภาพของแนวปะการังน้ำตื้น และเพื่อประเมินความเสียหายของแนวปะการังน้ำตื้นที่เกาะราชาใหญ่ จังหวัดภูเก็ต โดยศึกษาแนวปะการังแข็งบริเวณน้ำทะเลที่มีความลึกไม่เกิน 5 เมตร เป็นวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการเชิงสถิติพรรณนาและวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจภาคสนามโดยตรงด้วยวิธีการ reef watch ทั้ง 5 อ่าวของเกาะราชา คือ อ่าวขอนแก่น อ่าวทือ อ่าวหลา อ่าวสยาม และอ่าวปะตก ในการจำแนกสภาพของปะการัง 5 ประเภทคือ ปะการังเป็น ปะการังตาย ทวาย หิน และอื่นๆ และการประเมินความเสียหายของแนวปะการังแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ปานกลาง เสียหาย และเสียหายมาก ผลการวิจัยพบว่าสภาพแนวปะการังทั้ง 5 อ่าวมีสภาพดังนี้ อ่าวขอนแก่นมีปะการังตายมากที่สุดคิดเป็น 59.75% ปะการังเป็น 22.66% ทวาย 7.66% หิน 4.27% และอื่นๆ 5.66% ต่อมาคืออ่าวทือมีปะการังตายคิดเป็น 40.00% มีปะการังเป็นเพียง 15.41% ทวาย 23.33% หิน 19.35% และอื่นๆ 1.91% โดยปะการังที่พบทั้งในอ่าวทือและอ่าวขอนแก่นส่วนใหญ่จะเป็นปะการังเขากวาง ส่วนอ่าวสยามมีปะการังตาย 44.11% ปะการังเป็น 35.41% ทวาย 14.18% หิน 1.74% และอื่นๆ 4.56% สำหรับอ่าวหลามีปะการังตาย 32.67% ปะการังเป็น 27.75% ทวาย 24.50% หิน 7.50% และอื่นๆ 7.58% ปะการังที่พบส่วนใหญ่ในอ่าวสยามและอ่าวหลาจะเป็นปะการังก้อน ปะการังกิ่งก้อน และปะการังเคลือบ สูดทำยอ่าวปะตกมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นทวาย 52.96% ปะการังเป็น 2.85% ปะการังตาย 4.61% หิน 38.11% และอื่นๆ 1.47% เมื่อนำอัตราส่วนปริมาณปกคลุมพื้นที่ของปะการังเป็นต่อปะการังตายพบว่า แนวปะการังที่อ่าวขอนแก่นและอ่าวทืออยู่ในระดับเสียหายมาก ส่วนแนวปะการังที่อ่าวปะตกอยู่ในระดับเสียหาย และแนวปะการังที่อ่าวสยามและอ่าวหลาอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นจากการประเมินสภาพและความเสียหายของแนวปะการังจึงมีข้อเสนอแนะให้ควรมีการวางแผนการอนุรักษ์และฟื้นฟูควบคู่กันไป ในบริเวณอ่าวที่มีความเสียหายของปะการังมากที่สุดหรือบริเวณอ่าวที่ปะการังมีแนวโน้มเสียหายมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ปะการังสามารถกลับมามีชีวิตได้อย่างสมบูรณ์อีกครั้ง

คำสำคัญ: ปะการังแข็ง reef watch สภาพของแนวปะการัง ความเสียหายของแนวปะการัง